

[Smørum.]

Maade begrænset til de Tilfælde, det Omfang og den Varighed, hvori den er berettiget og fornøden.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

Brorsen: Det Lovforslag, vi i Dag behandler, refererer jo til Landbokommissionen. Flere Gange har inden for Landbokommissionen i de Aar, den eksisterede, Landbrugets Gældsforhold været til Behandling, men i den sidste Del af Kommissionens Levetid blev der nedsat et særligt Udvalg, der fik denne Sag til Undersøgelse, og som afgav en Indstilling, der senere blev behandlet i Plenarmøder. Jeg ønsker for Resten som Begyndelse til de Udtalelser, jeg har at fremsætte, vedrørende Landbokommissionens Arbejde i al Almindelighed at sige, at man kunde have ventet, at Landbokommissionen, der har eksisteret i en Del Aar, virkelig vilde have betydet noget i Retning af at planlægge Forslag, som senere kunde være kommet til Behandling her i Folketinget, Forslag af Betydning for hele det danske Landbrug, og paa en saadan Maade, at Maalet var en fuldkommen Genrejsning af Landbrugserhvervet her i Danmark, saa vidt dette var muligt ved Lovgivningsmagts Hjælp. Men nægtes kan det jo ikke, at man med Rette ude i det store Landbrugserhverv den ene Gang efter den anden er blevet skuffet af de Forhandlinger, af de Resultater, der er kommet ud af Landbokommissionens Arbejde. Da man i 1933 begyndte paa et nyt Afsnit inden for Landbokommissionen, var der jo i Virkeligheden Udsigt til, paa et vist Tidspunkt i alt Fald, at der kunde have været opnaaet Enighed. Ja, Enighed blev jo paa en Maade ogsaa opnaaet, men den blev slaet i Stykker af Regeringen, idet man, da Forslagene skulde fremsættes her i Folketinget, kobledede saa mange uvedkommende Ting til, at det hele i alt Fald indtil videre ikke blev til noget, og man maatte ind paa en stykkevis Lovgivning.

Naturligvis er der enkelte Ting fra Landbokommissionens Arbejde, som senere er blevet behandlet her i Rigsdagen, der har haft sin Betydning og i alt Fald var en Begyndelse, der kunde arbejdes videre paa, men alt i alt, naar man ser paa Landbokommissionens Arbejde, paa de Resultater, der er kommet ud deraf, synes jeg, at man maa have Lov til at sige, at de i al Almindelighed har været ret kummerlige for Landbrugserhvervet, og det har jo desværre

vist sig, hvad jeg har udtalt ved en tidligere Lejlighed, at efterhaanden som de forskellige Landbolove har været fremme til Revision her i Rigsdagen, har man stadig fra Regeringens Side haft en Tilbøjelighed til at gøre dem ringere. Jeg mener ogsaa, at naar man sammenligner Landbolovgivningen her i Landet i de sidste Aar med den Lovgivning, man paa tilsvarende Omraader har haft i Udlandet, maa man have Lov til at sige, at man i de paagældende Lande paa en ganske anderledes effektiv Maade er kommet Landbrugserhvervet til Hjælp.

I det hele vil jeg sige, at den Politik, der er ført fra Regeringens Side, hele Landbolovgivningen i de forløbne Aar, i Sammenligning med den øvrige Lovgivning, vi har været inde paa for andre Erhverv, i allerhøjeste Grad efter Venstres Opfattelse kan betegnes som værende meget uensartet og en meget uligevægtig Politik. Den stærke Beskyttelse gennem Valutacentralen af den danske Industri, den deraf følgende Fordyrelse af Industriens Produkter paa Hjemmemarkedet, hvilket med andre Ord vil sige en Fordyrelse af Landbrugets Produktionsomkostninger — den Interesse for Industrien, som man herved har vist, burde naturligvis fra Regeringens Side være fulgt af en lignende Interesse for det andet store Erhverv her i Landet, for Landbruget, men her synes vi fra vor Side, at det i høj Grad har svigtet. Det, vi fra Venstres Side med Hensyn til Landbolovgivningen og med Hensyn til Kriselovgivningen i det hele taget har søgt at fremhæve den ene Gang efter den anden som havende den største Betydning, var, om man efterhaanden mere og mere derigennem kunde opnaa en Ligestilling mellem Erhvervene her i vort Land, og saa har vi stadig haft for Øje og ogsaa gentagende fremsat Forslag, hvorved de offentlige Udgifter i højere Grad end nu kunde bringes i Overensstemmelse med hele vor økonomisk ændrede Stilling.

Med Hensyn specielt til Landbolovgivningen har et Hovedpunkt i vore Bestræbelser været at hidføre en forbedret Stilling for hele Erhvervet, saaledes at det blev forholdsvis faa, der skulde hjælpes individuelt. Det vil jeg gerne have Lov til at sætte en Streg under, for efter vor Opfattelse har dette sin meget store Betydning, det er efter den Linie, vi har arbejdet, at naar man skulde træffe Foranstaltninger for vort Landbrug i disse Kriseaar, saa skulde man først og fremmest have Opmærksomheden henvendt paa hele Erhvervet, og saa kunde man bagefter behandle enkelte, som trængte